

SAK 19/2001

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2002.

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Når det gjelder ringnotgruppen og trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild, er det små endringer i forslaget i forhold til årets regulering.

Totalkvoten foreslås fordelt mellom fartøygruppene i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Når det gjelder kystfartøygruppens fiske, er det som kjent foreslått innført en årlig deltakerbegrensning i fisket. Til tross for at Fiskeridirektøren ikke allerede for 2002 vil foreslå en lengdegruppeinndeling i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak, vil vi likevel foreslå innført en ordning med hjemmelslengde for de deltakende fartøy i kystfartøygruppen hvor 31. desember 2001 foreslås satt som skjæringsdato.

Når det gjelder spørsmål om partråling er det foreslått presiseringer, uten at dette betyr noen realitetsendring.

2 NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2001.

2.1 DELTAKELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING)

I 2001 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
- Kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter største lengde og en lastekapasitet under 1500 hl.

2.2 FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING), KVOTER OG UTVIKLING I FISKET.

Den norske totalkvoten var på 484.500 tonn i 2001, og ble fordelt på grupper som følger:

Tabell 1 Fordeling av norsk kvote i 2001

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konesjonspliktige ringnotfartøy	246.200	50,82
Trålere	45.850	9,46
Kystfartøy	192.450	39,72
Totalt	484.500	100,00

2.2.1. Totalt oppfisket kvantum

Pr. 13. november 2001 var det totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 445.526 tonn norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet legger til grunn at den norske kvoten på 484.500 tonn vil bli oppfisket.

2.2.2. Kystfartøy.

Kvoteenheten (tidligere kalt enhetskvoten) ble fastsatt til 60 tonn, og er i løpet av året ikke blitt justert.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 35 % før 1. juli. Denne periodiseringsbestemmelsen har tidligere ikke vært i bruk da kystgruppen ikke har fisket 35 % av gruppekvoten første halvår. I 2001 var kystgruppens periodekvote av norsk vårgytende sild første halvår på vei til å bli oppfisket allerede i februar. På bakgrunn av anbefalinger fra Norges Fiskarlag og Fiskerinæringens Landsforening økte Fiskeridepartementet den 2. mars 2001 kystfartøygruppens periodekvote fra 67.357 tonn til 74.357 tonn. Kvantumet på 7.000 tonn skulle trekkes fra kvantumet som kunne fiskes i Karmøykassen. På bakgrunn av dette stoppet Fiskeridirektoratet kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild den 9. mars 2001. Den 12. mars 2001 økte Fiskeridepartementet kystfartøygruppens periodekvote til ytterligere 77.357 tonn sild. Dette kvantumet på 3.000 tonn skulle også trekkes fra kvantumet som kunne fiskes i Karmøykassen.

For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen når det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. Et slik konsumpåbud ble innført den 23. oktober 2001, da det gjenstod ca. 45.500 tonn av kystfartøygruppens kvote.

Etter henvendelse fra Norges Fiskarlag ble det den 30. oktober 2001 lagt til rette for et fortsatt fiske innenfor et kvantum på 4.000 tonn for låssettere og fartøy som nyttet landnot. Dette ble bestemt for å tilgodese en gruppe innenfor kystfartøygruppen som ellers hadde kommet svært dårlig ut av fisket i 2001. Fartøy som hadde levert fangster som direktehåvere skulle derfor ikke kunne delta, og bare samfiskepar som var påmeldt innen 30. oktober 2001 kunne delta i samfiske.

Da fisket ble stoppet den 9. november, ble det således mulig for denne gruppen å fortsette sitt fiske.

Pr. 13. november 2001 hadde kystfartøygruppen fisket 197.291 tonn. Av avsetningen på 4.000 tonn er det fisket 700 tonn.

2.2.3. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Konesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 5,5.

Pr. 13. november 2001 hadde gruppen fisket 209.371 tonn.

2.2.4 Trålere.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble tildelt fartøykvoter etter samme prinsipp som for ringnotfartøy, men med bruttotonnasje som parameter. Kvotefaktoren ble fastsatt til 3,7.

Et eventuelt restkvantum vil bli refordelt etter den 26. november 2001. 66 fartøy har meldt seg på til fisket etter restkvantumet.

Pr. 13. november 2001 hadde gruppen fisket 38.863 tonn.

2.2.5. Kystgruppens fiske i Karmøykassen

Opprinnelig hadde kystfartøygruppen adgang til å fiske inntil 24.225 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61°N i perioden fra 16. februar til og med 30. april. Som følge av en utvidelse av periodekvoten, ble dette kvantum 2. mars 2001 redusert til 17.225 tonn. Den 12. mars 2001 ble det ytterligere redusert til 14.225 tonn norsk vårgytende sild. Det ble fisket ca. 1.170 tonn ved Karmøy m.v. i denne perioden.

Fisket av norsk vårgytende sild ved Karmøy m.v. har de siste årene vært som følger:

Tabell 2 Fangst og kvote norsk vårgytende sild for årene 1996 – 2001

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
1996	8.000	2.360
1997	4.000	3.260
1998	37.000	6.810
1999	37.000	2.510
2000	36.500	9.786
2001	14.225	1.170

Kilde: Fiskeridirektoratets slutseddelstatistikk pr. 13. november 2001

3 FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2002.

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

ACFM vurderer bestanden til å være innenfor sikre biologiske grenser. Det legges imidlertid til grunn at bestanden har vært høstet noe over den anbefalte dødelighet på 0,15.

Rekrutteringen av den svært sterke 1992-klassen har ført til en vekst i gytebestanden (SSB) i 1997 til 9 millioner tonn. Siden 1997 har gytebestanden sunket til omtrent 6 millioner i 2001.

Med et fortsatt fiskeri under nåværende forvaltningsregler og estimert rekruttering, vil gytebestanden kunne falle under "føre-var" grensen på 5 millioner tonn i løpet av 3-5 år.

Kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyane og Island) opprettet i 1999 en arbeidsgruppe som skulle utarbeide en hensiktsmessig beskatningsstrategi for mellom- og langsiktig forvaltning av norsk vårgytende sild. Arbeidsgruppen konkluderte blant annet med at både fiskedødeligheten og fangsten burde reduseres i forhold til de verdiene ACFM tidligere hadde benyttet i sine tilrådinger. En redusert fiskedødelighet vil således være et virkemiddel for å begrense muligheten for at gytebestanden kommer under den biologiske forsvarlige grensen, og en reduksjon i fiske vil også kunne medvirke til en stabilisering i uttaket de kommende år.

ACFM har i sin kvoteanbefaling for 2002 lagt til grunn en fiskedødelighet lik 0,125, noe som gir en maksimal anbefalt TAC på 853.000 tonn.

3.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2002

Kyststatene undertegnet 9. november 2001 kvoteavtalen for 2002. Kvoteelementene er identiske med 2001-avtalen, og norsk totalkvote ble fastsatt til 484.500 tonn.

3.3 DELTAKELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING)

3.3.1 Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar godkjente fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. I tillegg deltar tre eldre fartøy med dispensasjon fra lengdegrensen. Deltakelsen på 1990- og 2000-tallet har variert fra 326 til 700 fartøy. I de seneste fire årene var det størst deltakelse i 1998 med 419 fartøy.

Fiskeridepartementet har i høringsnotat av 24. september 2001 forslått en at deltakelsen i kystfartøygruppens lukkes, og at bare fartøy som har deltatt i ett av de fire siste år (inntil 24. september i 2001) kan delta.

Det forutsettes at det fastsettes en egen forskrift for deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2002.

3.3.2 Ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2002 som i 2001, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

3.3.3 Trålgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2002 som i 2001, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

3.4. FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING).

Norsk totalkvote er som nevnt fastsatt til 484.500 tonn.

Norges Fiskerlags landsmøtevedtak 7/01 har for 2002 en annen anbefaling enn tidligere år. Landsstyret anbefaler at totalkvoten for norsk vårgytende sild fordeles mellom de ulike fartøygrupper med følgende nøkkel:

Ved en norsk totalkvote på 250.000 tonn og høyere utvikles gruppene prosentandeler lineært til ved en totalkvote på inntil 500.000 tonn, og fordeles med 39% til kystgruppen, 51% til ringnotgruppen og 10% til trålgruppen.

Norges Fiskerlags Landsmøte anbefaler videre at kystflåten blir delt inn i fire kvotegrupper. Anbefalingen er illustrert i tabell 3 nedenfor.

Tabell 3 Fiskerlagets forslag til kvotefordeling mellom og innad i de ulike fartøygruppene ved totalkvote mellom 250.000-500.000 tonn norsk vårgytende sild.

Fartøygrupper	Kvoter – gruppevis fordeling			
	Tonn	Prosent	Tonn	Prosent
Ringnot	244 990	51,0		
Trål	47 850	10,0		
Kyst	191 660	39,0		
	Under 10,00 m.		3 830	2,0
	10,00 - 14,99 m		27 790	14,5
	15,00 - 20,99 m		46 960	24,5
	21,00 - 27,99 m		113 080	59,0
Totalt	484 500	100,0	191 660	100,0

Fiskeridirektøren foreslår at en i 2002 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskerlags landsmøtevedtak 7/01.

3.4.1. Kystfartøygruppen.

Som nevnt under punkt 3.4 er det foreslått at kystfartøygruppen får en kvote på 191.660 tonn i 2002.

Fartøy i denne gruppen har tidligere vært maksimalkvoteregulert, i henhold til en fastsatt kvotestige. Størrelsen på kvoteenheten har således dannet utgangspunktet for maksimalkvotens størrelse innenfor de enkelte intervaller i kvotestigen.

En inndeling av kystfartøygruppens kvote i 4 lengdegruppekvoter vil være mer krevende administrativt enn det reguleringsopplegget vi har hatt så langt. Inndelingen innebærer at man kan ha ulike reguleringssituasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette kan medføre at mens en gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en må gå bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg fra en lengdegruppe til neste. En konsekvens kan også være at et mindre fartøy oppnår en

maksimalkvote som er høyere enn det et større fartøy får, blant annet på grunn av ulik overregulering innad i hver reguleringsgruppe. Dette er også noe Landsmøtet i Norges Fiskarlag synes å erkjenne.

3.4.1.1 Kvoteenhetenes størrelse.

Følgende forhold er viktig ved fastsettelse av kvoteenhetenes størrelse:

- Kystfartøygruppen skal få mulighet til å fiske sin gruppekvote, dvs overreguleringen må være tilstrekkelig
- Fartøyene i gruppen skal i størst mulig grad få muligheten for å utnytte sin forskriftsfestede fangstrettighet, dvs at overreguleringen ikke må settes så høyt at mindre effektive fartøy og fiskere som ønsker å fiske sent på året blir skadelidende.
- Av hensyn til konsumindustrien som kjøper sild, bør fisket strekkes ut lengst mulig mot slutten av året.
- Det må kunne forventes at de større fartøyene vil ta sine individuelle kvoter i større grad enn de mindre fartøyene. Dette må få konsekvens for overreguleringsgraden.
- Da fisketakten kan være forskjellig innenfor de enkelte lengdegruppene, må det settes forskjellig kvoteenheter for å kunne få til en differensiert endring av kvotene.

Nødvendigheten av å innføre et konsumpåbud og stopp i fisket vil være avhengig av kvoteenhetenes størrelse. Siden kystfartøygruppens kvote i 2002 vil være på samme nivå som i 2001, samtidig som en ønsker å unngå et konsumpåbud i slutten av sesongen, bør de individuelle kvotene være lavere enn fastsatt for 2001. Selv med noe lavere kvoteenheter vil forventet overregulering i gruppen være stor. I 2001 ble maksimalkvotene fastsatt etter skala som oppgitt i tabell 4 på neste side.

Tabell 4 Kvotestige og maksimalkvoter for 2001

Fartøylengde:	Kvotteenhet:	Maksimalkvote (tonn)
0,00 - 6,9	1,0	60
7,00 - 7,9	1,5	90
8,00 - 8,9	2,0	120
9,00 - 9,9	3,0	180
10,00 - 10,9	3,5	210
11,00 - 11,9	4,0	240
12,00 - 12,9	4,5	270
13,00 - 13,9	5,0	300
14,00 - 14,9	6,0	360
15,00 - 15,9	7,0	420
16,00 - 16,9	8,0	480
17,00 - 17,9	9,0	540
18,00 - 18,9	10,0	600
19,00 - 19,9	11,0	660
20,00 - 20,9	12,0	720
21,00 - 21,9	13,5	810
22,00 - 22,9	15,0	900
23,00 - 23,9	16,5	990
24,00 - 24,9	18,0	1080
25,00 - 25,9	19,5	1170
26,00 og over	21,0	1260

Med bakgrunn i ovennevnte lengdegruppedeling vil kvotestigen måtte endres. Da en nå har fått lengdegruppekvoter, vil de innbyrdes forhold mellom kystfartøygruppen ikke bli tilsvarende som tidligere år.

Andre vesentlige spørsmål vil være om det skal settes felles maksimumskvote innenfor de enkelte lengdegruppene, eller om kvotestigen skal opprettholdes innenfor lengdegruppekvotene, eventuelt om kvotestigen skal opprettholdes i sin opprinnelige form.

Kvotefaktor i modell 1 i tabellen nedenfor er basert på stigen i 2001 der minste lengde i hver av de fire lengdegruppene defineres som 1.

I modell 2 er det beregnet flate maksimumskvoter basert på lengdegruppekvotene og samme overreguleringsgrad som for modell 1.

Modell 3 er bygget på årets kvotestige, men med lavere overreguleringsgrad enn for årets fiske.

Dette vil gi følgende alternative individuelle kvoter:

Tabell 5 Ulike alternative modeller for neste års regulering

Lengde Grupper:	Modell 1 Kvotestige			Modell 2 Flate maksimalkvoter		Modell 3 Eksisterende regulering (kvotestige)
	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Overregulering (%)	Maksimalkvote (tonn)	Overregulering (%)	Maksimalkvote (tonn)
0 – 6,9	1,00	290	184	680	184	55,0
7 – 7,9	1,50	435				82,5
8 – 8,9	2,00	580				110,0
9 – 9,9	3,00	870				165,0
10 - 10,9	1,00	404	40	572	40	192,5
11 - 11,9	1,14	462				220,0
12 - 12,9	1,29	520				247,5
13 - 13,9	1,43	577				275,0
14 - 14,9	1,71	693				330,0
15 - 15,9	1,00	520				385,0
16 - 16,9	1,14	594				440,0
17 - 17,9	1,29	668	495,0			
18 - 18,9	1,43	743	550,0			
19 - 19,9	1,57	817	8	757	8	605,0
20 - 20,9	1,71	891				660,0
21 - 21,9	1,00	555				742,5
22 - 22,9	1,11	617	0	702	0	825,0
23 - 23,9	1,22	679				907,5
24 - 24,9	1,33	740				990,0
25 - 25,9	1,44	802				1 072,5
26 – 26,9	1,56	864				1 155,0
27 - 27,9	1,56	864				1 155,0
Total overregulering			11%		11%	11%

I 2001 var kvoteenheten satt til 60 tonn, noe som i utgangspunktet ga en overregulering på ca. 24 %. Total overregulering i modell 1, modell 2 og modell 3 er til sammenligning alle 11 %. Overreguleringen er beregnet med bakgrunn i hva fartøyene faktisk tok i 2000 og lengdegruppekvotene for 2002. I 2001 har det vært en høyere deltagelse i kystfisket etter norsk vårgytende sild. Den på forhånd beregnede overreguleringsgrad i 2001 på 24 % er således i realiteten en del høyere. Blant annet har den høye deltagelsen i 2001 medført en tidlig stopp i fisket, og i ettertid må det konstateres at kvoteenheten skulle vært fastsatt lavere enn 60 tonn. En har derfor i modell 3 lagt til grunn en kvoteenhet på 55 tonn, noe som basert på 2000-deltagelsen gir en overregulering på 11 %.

I det videre er modellene i tabell 5 diskutert.

Modell 1 – Kvotestige

Denne modellen er hovedsakelig basert på kvotestigen for 2001 og reguleringen innenfor fire lengdegruppekvoter.

- Lengdegruppe 0–9,99 m

I 2000 fisket denne gruppen ca. 1.300. Fisket ble stoppet 8. desember 2000. Denne gruppen skal i 2002 fiske nesten 3 ganger så mye (3.830 tonn). Dette innebærer i prinsippet et fritt fiske for denne gruppen.

- Lengdegruppe 10–14,99 m

I 2000 fisket denne gruppen 16.500 tonn. I 2002 vil lengdegruppekvoten være ca. 27.790 tonn. På bakgrunn av dette legger vi til grunn at en overregulering på 40 % kan være fullt ut forsvarlig.

- Lengdegruppe 15–20,99 m

22 av 67 fartøy fisket maksimalkvoten sin i 2000. Denne gruppen fisket totalt ca. 35.500 tonn i 2000. I 2002 vil denne gruppen få en lengdegruppekvote på 46.960 tonn. Vi legger således til grunn at en overregulering på 8 % vil være forsvarlig.

- Lengdegruppe 21-27,99 m

Denne gruppen inneholder svært mange fangsteffektive fartøy. 94 av 161 fartøy fisket maksimalkvoten sin i 2000, og gruppen fisket ca. 188.400 tonn. I 2002 vil denne fartøygruppen få en lengdegruppekvote på ca. 113.080 tonn. Derfor bør man være svært forsiktig med å overregulere denne gruppen.

Som det fremgår av tabellen er kvotene pr. fartøy jevnt økende med fartøylengde innenfor hver lengdegruppekvote, men ikke mellom gruppene. Det minste fartøyet i en lengdegruppe får en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Dette vil nok kunne oppfattes som urettferdig, men er en nødvendig konsekvens av størrelsen på de fire lengdegruppekvotene når en samtidig skal oppnå en fornuftig grad av overregulering innen de ulike lengdegrupper.

Modell 2 – Flate maksimalkvoter

Her er det vist eksempel på en flat maksimalkvote innenfor hver av de fire lengdegruppene. Overreguleringen er basert på lengdegruppekvotene for 2002, antall deltagende fartøy i 2000, samt en overregulering som i modell 1.

Modell 3 – Eksisterende regulering (kvotestige)

Denne modellen bygger på eksisterende reguleringsopplegg, uavhengig av eventuelle lengdegruppekvoter. I 2001 ble kvotefaktoren bestemt å være 60 tonn, med en overreguleringsgrad på ca. 24 %. I 2001 ble fisket stoppet 9. november. Det kan derfor være grunn til å sette ned overreguleringsgraden i 2002 for å strekke fisket ut i tid. En kvoteenhet på 55 tonn betyr en overregulering på 11%, sett i forhold til faktisk deltagelse i 2000.

Konklusjon:

Fiskeridirektøren legger til grunn at næringen ønsker differensierte kvoter innenfor kystfartøygruppen. Dersom en bruker modell 1 vil det minste fartøyet i en lengdegruppe få en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Tilsvarende vil en i modell 2 få maksimalkvoter som er høyere for de mindre fartøyene.

Ressursfordelingsutvalget og Norges Fiskarlag har etter Fiskeridirektørens oppfatning gjort et godt arbeid når det gjelder å foreslå kvotefordeling innenfor de forskjellige fartøygruppene. En mener likevel at det kan være grunn til å se nærmere på fordelingen av lengdegruppekvotene i kystfartøygruppen. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en avventer resultatet av en slik gjennomgang før en på dette punkt fastsetter en modell i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Med bakgrunn i ovennevnte vil derfor Fiskeridirektøren foreslå at en for 2002 legger til grunn en fordelingsmodell tilsvarende som i 2001, og at kvoteenheten settes til 55 tonn. Det vil gi en samlet overregulering på 11%.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2001 (modell 3).

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteenheten settes til 55 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å endre kvoteenhetsstørrelsen.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket, selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

3.4.1.2 Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse.

Landsmøtet sitt vedtak om prosentvis fordeling av kystfartøygruppens kvote i lengdegruppekvoter synes å være basert på en fastsatt gruppevis fordeling av fartøyene. Det blir da et spørsmål om hvordan eventuelle endringer i denne gruppevise fordelingen gjennom erstatningsfartøy eller forlengelser skal innvirke på disse kvotene. Det kan tenkes flere alternativer:

- den prosentvise fordelingen til lengdegruppekvotene står urørt
- fartøyene tar med seg et relativt andel over i ny gruppe
- det innføres skjæringsdato, som får konsekvens både for de individuelle kvoter og lengdegruppekvotene.

Fiskeridirektøren legger til grunn at den prosentvise fordelingen som foreslått av Norges Fiskarlag er basert på forventet deltakelse innenfor de respektive grupper. Endringer i disse gruppene vil da over tid kunne skape skjevheter som ikke var forutsatt til grunn da kvotestigene ble vedtatt. Spørsmålet knyttet til at fartøyene tar med seg en relativ andel over i ny gruppe reiser en del praktiske problemstillinger. Fiskeridirektoratet ser det som vanskelig å foreta en slik overføring fortløpende i forbindelse med kjøp/forlengelse av fartøy. I tillegg til

at en vanskelig vil kunne følge opp alle disse sakene, vil det kunne oppstå en del problemstillinger i overgangsfaser knyttet til stopp i fisket basert på en oppfisket lengdegruppekvote. Dette vil være en revisjon som må foretas når det har foregått en vesentlig bevegelse i fartøymassen.

Alternativt kan det innføres en "hjemmelslengde" modell tilsvarende som eks. i trålfisket eller i fisket etter torsk gruppe I, hvor etter det ved utskiftning eller forlengelse skal beregnes kvote etter utskiftningsfartøyets lengde før en fastsatt dato (skjæringsdato). Et slik alternativ vil kunne begrense motivasjonen for en kapasitetsutvidelse i fisket, gi god forutberegnlighet og samtidig være fleksibelt nok i forhold til fiskerens behov for å fornye sitt driftsmiddel. Økte kapital-/driftskostnader kan således ikke påregnes dekket med økte kvoter i en slik modell.

Ressursfordelingsutvalget har i sin innstilling lagt til grunn at et fartøy som er forlenget etter en siste skjæringsdato skal plasseres i ny lengdegruppe, men hente sin individuelle kvote etter hjemmelsgrunnlaget. Dersom dette forholdet får et stort omfang, legger utvalget til grunn at det må kunne vurderes å justere fordelingsnøkkelen mellom lengdegruppene.

Til tross for at en i årets regulering ikke foreslår innført en ordning med lengdegruppekvoter i kystfartøygruppen, mener Fiskeridirektøren at det allerede nå vil være hensiktsmessig å innføre en "hjemmelslengde" i dette fisket. En legger da til grunn at hjemmelslengdekvoter vil bli innført senest i forbindelse med fisket i 2003.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det innføres en "hjemmelslengde" ordning, og at skjæringsdatoen settes til 31. desember 2001. Fartøyets kvote skal således beregnes etter godkjente målebrev datert senest 31. desember 2001.

Dersom det likevel skulle bli innført en ordning med lengdegruppekvoter i 2002, vil en foreslå at det enkelte fartøys fangst belastes lengdegruppekvoten etter faktisk lengde, og ikke etter hjemmelslengde.

3.4.1.3 Periodisering og konsumkrav.

For å sikre kontinuitet i leveranser av sild, vil Fiskeridirektøren foreslå å periodisere gruppekvoten slik at maksimalt 35 % kan fiskes i første halvår. Dette innebærer samme prosentvise periodisering som var planlagt for første halvår i 2001.

På grunn av prisforskjellen mellom anvendelse til henholdsvis mel/olje og konsum, og for å skape gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil Fiskeridirektøren foreslå at det også i år settes av et kvantum på inntil 100.000 tonn for mulig leveranse til konsum. Når restkvoten for kystgruppen er redusert til 100.000 tonn, kan Fiskeridirektøren iverksette konsumpåbud. Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket stoppes dersom 35% av gruppekvoten er tatt i løpet av i første halvår 2002.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn.

Videre kan Fiskeridirektøren endre kvoteenheten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

3.4.2 Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Som nevnt i punkt 3.4 vil ringnotgruppen få en kvote på 244.990 tonn i 2002.

I 2001 ble fartøykvotene fordelt etter følgende fordelingsnøkkel:

1.500 hl	+ 40% av konesjonskapasiteten fra	0	-	4.000 hl
	+ 30% av konesjonskapasiteten fra	4.000	-	6.000 hl
	+ 20% av konesjonskapasiteten fra	6.000	-	10.000 hl
	+ 10% av konesjonskapasiteten over			10.000 hl

Fiskeridirektøren foreslår at konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2001.

3.4.3 Trålere

Som nevnt i punkt 3.4 vil trålgruppen få en kvote på 47.850 tonn i 2002.

Basiskvoten for hvert enkelt fartøy ble beregnet etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0	-	100
	40% av bruttotonnasje fra	101	-	200
	30% av bruttotonnasje fra	201	-	300
	20% av bruttotonnasje fra	301	-	400
	10% av bruttotonnasje fra	401	-	600

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av fartøykvoter i trålgruppen for 2002 som for 2001.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Trålernes basiskvote har i 2001 vært forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 1998. Fiskeridirektoratet forutsetter at dette ligger fast.

3.4.3.1. Refordeling.

For de deltakende trålfartøy vil det være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå tilsvarende refordelingsordning som tidligere år. Den opprinnelige refordelingsdatoen var satt til 19. november 2001, men etter innspill fra næringen ble den endret til 26. november 2001. Refordelingsdatoen i 2002

foreslås satt til tidligst mandag 25. november, og gjennomføres slik at refordelingen skjer ved å øke faktoren. Refordelingen foregår etter påmelding, og påmeldingsfristen settes til en uke før eventuell refordelingsdato. Fartøy som ikke er påmeldt innen denne dato kan ikke delta i fisket etter at en eventuell refordeling er gjennomført.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan reforede fartøykvotene etter 25. november 2002. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøykvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 18. november 2002.

3.5 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Havforskningsinstituttet foretok høsten 1997 en vurdering av spørsmålet om "Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61° N", der det ble konkludert med at fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N ikke burde overstige 5% av norsk kvote, og at en burde innføre restriksjoner i bruk av redskap som kunne skade sildeegg som ligger på bunnen.

Spørsmålet ble drøftet i Reguleringsrådets møte i desember 1997, og en har siden regulert fisket sør for 61°N ved at fisket i dette området er blitt forbeholdt kystgruppen innenfor en begrenset kvote tilsvarende 5% av norsk kvote) (24.225 tonn i 2001). I 2001 er det totalt fisket 1.203 tonn norsk vårgytende sild sør for 61° N.

Havforskningsinstituttet har i brev av 10. november 2000 vist til en arbeidsgruppe som har vurdert sildeundersøkelsene i dette område i tidsperioden 1998 - 2000, og arbeidsgruppen har konkludert med at en fortsatt bør ha særskilte beskyttelsestiltak for norsk vårgytende sild som gyter sør for 61° N. Havforskningsinstituttet har derfor anbefalt at de særskilte reguleringstiltakene til vern av bestanden i dette området som ble innført fra 1998, videreføres for en periode på 3 år fra 2001.

Med en norsk kvote på 484.500 tonn for 2002 vil det tilsi at kystfartøygruppen kan fiske inntil 24.225 tonn (5 % av norsk totalkvote) norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2001 videreføres i 2002, slik det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde III.

Videre blir det forbud mot fiske hele året i området mellom 62°00' N og 60°30' N fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra 15. februar til og med 30. april blir det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudene som nevnt ovenfor foreslår en videre at det i perioden fra 1. januar til og med 30. april 2002 likevel skal være tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensynet til forbudene foreslår en videre at det i perioden fra 16. februar til og med 30. april 2002 skal være adgang for fartøy i kystfartøygruppen å fiske inntil 24.225 tonn norsk vårgytende sild (5% av norsk kvote) innenfor 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Alle fangster fisket innenfor grunnlinjene i denne perioden skal belastes det enkelte fartøys kvote på norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet kan stoppe fiske når kvantumet er beregnet å ville bli oppfisket.

Det foreslås at Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve disse bestemmelsene, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

(Se vedlagte kart)

3.5.1 Kontroll

For å ivareta kontrollhensynet vil Fiskeridirektøren videreføre avgrensningene av fangstområder for norsk vårgytende sild og sild generelt fra 2001. Dette innebærer følgende avgrensninger:

For å redusere faren for feilrapportering foreslår Fiskeridirektøren at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IVa, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62°N og 61°N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

3.6. DAGSTENGNING.

Det har vært registrert liten notsprenning i forbindelse med dagfiske etter sild i 2001. Med bakgrunn i ovennevnte vil Fiskeridirektøren heller ikke i 2002 ikke foreslå at den tidligere ordningen som en hadde sist i 2000 videreføres, men i stedet foreslå at det i utgangspunktet også i 2002 vil være tillatt å fiske med not om dagen. Dersom det registreres notsprenning vil en foreslå at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å stoppe alt dagfiske med not. Et forbud mot dagfiske vil da gjelde alle typer nøter, også loddenot og liten sildnot.

Fiskeridirektøren vil foreslå at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å stoppe alt fiske etter norsk vårgytende sild på dagtid for fartøy i ringnotgruppen, dersom hensynet til et forsvarlig fisket krever det.

3.7. SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

I forbindelse med en eventuell overvintring i fjordene i Nordland fylke kan faren for notsprenning grunnet store sildestimer/tetthet være overhengende. For å redusere faren for neddreping under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

I likhet med i 2001 foreslår Fiskeridirektøren at overvintringsområdene i Nordland fylke blir

sperrert om vinteren og påfølgende høst i 2002.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i deler av overvintringsområdet og forøvrig sette vilkår for utøvelsen av fiske i området, herunder vilkår om inspektør om bord.

3.8. ÅPNINGSTIDER M.V.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2002.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, (delgruppe-), gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

3.9. KONTROLL AV FARTØY.

Det har også i fisket etter norsk vårgytende sild vært henvendelser til Fiskeridirektoratet om at det skrives sluttsedler på fartøy som ikke er egnet og utstyrt for fiske. I forbindelse med at deltakelsen i fisket nå er foreslått lukket, tar Fiskeridirektoratet sikte på å gjennomføre en utvidet kontroll og godkjenningsordning for kystfartøyene. Dette som ledd i arbeidet med å få slettet fartøy i våre registre som ikke er egnet og utstyrt for fisket, men også som en kvalitetssikring av de opplysninger som ligger i våre registre i dag.

I denne sammenheng kan det ikke påregnes løsninger som gir tilbakevirkende kraft i form av inndragning, men eiere av fartøy som viser seg å ha deltatt i strid med regelverket kan påregne å få slettet kvalifiseringsår i henhold til aktivitetskravet. Dette kan i verste fall innebære at en ikke får adgang til å delta i fisket i 2002.

Spørsmålet om godkjenningsordningen er ellers behandlet i deltakerforskriften som har vært ute på høring.

3.10. SAMFISKE.

Det har vært få problemer med avvikling av samfiske i 2001. Også regelen om at man må ha minst 50 % igjen av kvoten for å kunne påbegynne samfiske har blitt håndhevet på en uproblematisk måte.

Det foreslås at bestemmelsene om samfiske videreføres fra 2001.

3.11 OVERFØRING AV FANGST.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning for overføring av fangst i 2002 som i 2001. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

3.12 LEIEFARTØY

Det er forbudt å overføre kvote fra et fartøy til et annet.

Det har likevel de tre siste år vært adgang til å dispensere fra forbudet mot å benytte leiefartøy når forlis eller havari medfører vesentlig driftsavbrudd.

Denne dispensasjonsadgangen har vært praktisert strengt, slik at blant annet en rekke søknader om leiefartøy knyttet til motorhavari har blitt avslått.

Spørsmål om leiefartøy er ellers behandlet i deltakerforskriften.

3.13 PARTRÅL

For å unngå at partråling utnyttes på måter som ikke er i overensstemmelse med intensjonene i regelverket ble det i 1999 vedtatt regler som retter seg mot kontroll med partråling.

Det er videre lagt til grunn at tauing av fartøy for på den måten å oppnå økt motorytelse foran trålen eller partråling med tråldører, ikke kan godkjennes som partråling, i henhold til reguleringsforskriftens bestemmelser. Som en ytterligere presisering vil Fiskeridirektoratet klargjøre at tråling med tråldører ikke anses som partråling, men at fartøyene for å kunne dele fangst må dra hver for seg en wire/trålvarp.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene, som ble innført i 1999 og senere videreført, om partråling og kontroll med partråling videreføres også i 2002. Det presiseres at tråling med tråldører ikke anses som partråling, men at fartøyene, for å kunne dele fangst, må dra hver for seg en wire/trålvarp.

3.14 BIFANGST.

I mai 2000 ble det avholdt et møte i Fiskeridirektoratet hvor blant annet Norges Fiskarlag, Nordland Fylkesfiskarlag og Sør-Norges Trålarlag var representert, der særlig innblandingsproblematikken i forbindelse med trålerne fiske etter sild i Vestfjorden ble diskutert. Det ble i den sammenheng særlig satt fokus på tauetid og nødvendigheten av å tråle på allerede lokaliserte sildestimer. Til tross for at det er iverksatt en del tiltak for å få redusert innblandingsproblematikken, registreres det ennå mange tilfeller med innblanding av sei og torsk i trålgruppens fiske etter sild i Vestfjorden. Innblanding av sei og torsk i dette fisket er forbudt, og det er derfor et fortsatt behov for streng overvåkning og kontroll med dette fiske. Fiskeridirektoratet legger til grunn at en smidig praktisering av regelverket og dispensasjonsadgangen, gjør at fisket kan gjennomføres på en hensiktsmessig måte, men

legger til grunn at det igjen kan bli aktuelt å stoppe eller legge begrensninger på fisket, dersom innblandingsproblemet blir for stort.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge problemene med uønsket bifangst.

3.15 AGNFISKE.

Som tidligere år vil vi foreslå at det blir tillatt å drive fiske etter norsk vårgytende sild til agnfiske. Slik fangst kan imidlertid ikke omsettes, og må begrenses til eget behov for agn. Vi legger til grunn at også fartøy som ellers ikke har adgang til å delta i det ordinær fiske vil kunne fiske sild til eget behov for agn. Slik agnfiske må kunne foregå også etter at totalkvoten, gruppekvoten, eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir tillatt å fiske sild til eget behov for agn.